

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 281/2024
27.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Albana Fazljiu и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Durim Hiseni – адвоката Милана Зиндовића и браниоца окривљеног Albana Fazljiu – адвоката Владимира Ђуричића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 14/20 од 04.04.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 669/23 од 27.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 14/20 од 04.04.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 669/23 од 27.09.2023. године и то захтев браниоца окривљеног Durima Hiseni – адвоката Милана Зиндовића у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и захтев браниоца окривљеног Albana Fazljiu – адвоката Владимира Ђуричића, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се захтев браниоца окривљеног Durim Hiseni у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 14/20 од 04.04.2023. године окривљени Alban Fazljiu и Durim Hiseni оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по три године, у које казне им је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом према окривљеном Albanu Fazljiu изречена је мера безбедности одузимања предмета. На основу члана 88. КЗ према окривљенима је изречена мера безбедности – протеривање странаца из земље у трајању од по пет година, с тим што се

време трајања протеривања рачуна од дана правноснажности пресуде. Окривљени су солидарно обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 669/23 од 27.09.2023. године одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Сремској Митровици и бранилаца окривљених, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 14/20 од 04.04.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног Durima Hiseni – адвокат Милан Зиндовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, а из образложења захтева произилази да га подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе;

-бранилац окривљеног Albana Fazljiu – адвокат Владимир Ђуричић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног огласи кривим да је извршио кривично дело производња и стављање у промет штодљивих производа из члана 256. став 1. КЗ;

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима бранилаца окривљених, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су неосновани и то захтев браниоца окривљеног Durima Hiseni – адвоката Милана Зиндовића, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и захтев браниоца окривљеног Albana Fazljiu – адвоката Владимира Ђуричића, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је захтев браниоца окривљеног Durima Hiseni, у преосталом делу, одбачен као недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног Durima Hiseni – адвокат Милан Зиндовић наводи да је спроведен незаконит претрес возила у коме је у тапацирунгу пронађена опојна дрога, јер у конкретном случају није било могуће прегледати возило на начин на који су то учинили полицијски службеници који су били у обавези да прибаве наредбу за претресање возила. Самим тим незаконити су и криминалистичко техничка документација, као и потврда о привремено одузетим предметима јер су произашли из незаконитог претреса возила. Поред наведеног, бранилац наводи и да из списка предмета треба издвојити службену белешку МУП РС Дирекција полиције, станица Граничне полиције Батровци бр.1615/19 од 18.05.2019. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Durima Hiseni – адвоката Милана Зиндовића се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију или обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка. Ставом 2. истог члана, између осталог, прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана, полиција може да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага и о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима пронађеним или одузетим саставиће записник или службена белешка. Ставом 4. истог члана, прописано је да о предузимању мера и радњи полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања обавештава јавног тужиоца.

Одредбом члана 37. Закона о граничној контроли, у ставу три, тачка два је, између осталог, прописано да провера саобраћајног средства обухвата и преглед саобраћајног средства, укључујући и растављање појединих делова саобраћајног средства, ако постоје основи сумње да лице које управља саобраћајним средством превози скривена лица и забрањене ствари.

Из списка предмета произилази да је дана 18.05.2019. године на ГП Батровци на излазу из Републике Србије од стране граничне полиције извршена гранична провера путничког моторног возила марке „VW Golf 4“, зелене боје, швајцарских регистарских ознака и броја ..., те да је испод тапацирунга у фабричким шупљинама предњих и задњих врата возила пронађена већа количина скривених и непријављених блистера са капсулама „Трамадола“ и „Тродона“.

Дакле, из цитираних законских одредби произилази да је полицијски службеник граничне провере овлашћен да врши проверу саобраћајног средства која између осталог укључује и растављање појединих делова саобраћајног средства, ако постоје основи сумње да лице које управља саобраћајним средством превози скривена лица и забрањене ствари, што је у конкретном случају, обзиром да је испод тапацирунга у фабричким шупљинама предњих и задњих врата возила пронађена већа количина капсула „Трамадола“ и „Тродона“ које су проглашене за опојну дрогу.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да у конкретном случају није вршен претрес возила, већ преглед односно провера саобраћајног средства од стране граничне полиције, која је на то овлашћена законом и за коју није потребна наредба за претрес, због чега су супротни наводи захтева за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Како се, по оцени овога суда, ради о законитом доказу на коме се пресуда може заснивати, то су сходно томе, неосновани и наводи захтева браниоца окривљеног у делу у којем истиче да незаконит доказ представља и криминалистичко техничка документација, као и потврда о привремено одузетим предметима јер су произашли из незаконитог претреса возила.

Такође, службена белешка МУП РС Дирекција полиције, станица Граничне полиције Батровци бр.1615/19 од 18.05.2019. године није изведена као доказ, нити је на њој заснована пресуда, па су самим тим неосновани и наводи браниоца да је иста требала бити издвојена из списка предмета.

Бранилац окривљеног Albana Fazljiu – адвокат Владимир Ђуричић у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да из изреке правноснажне пресуде произилази да су одузете предметне таблете односно лекови а не опојна дрога, па се у конкретном случају ради о кривичном делу производња и стављање у промет штодљивих производа из члана 256. став 1. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Albana Fazljiu – адвоката Владимира Ђуричића се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Према чињеничном опису у изреци правноснажне пресуде и утврђеном чињеничном стању, окривљени Alban Fazljiu и Durim Hiseni „свесни свога дела чије извршење су хтели, свесни да је њихово дело забрањено, при чему су били способни да схвате значај истог и да управљају својим поступцима, у заједници и по претходном међусобном договору, у путничком моторном возилу марке ..., којим је управљао окривљени Албан Фазљиу, док се окривљени Хисени Дурим налазио на месту сувозача, неовлашћено ради даље продаје држали и преносили супстанце које су Правилником о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци ..., проглашене за опојну дрогу и то: 15.980 капсула Трамадола, у блистерима, и 400 капсула Тродона , у блистерима....“ у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног Alban Fazljiu, из којих произилази да су окривљени неовлашћено ради даље продаје држали и преносили супстанце које су Правилником о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци, проглашене за опојну дрогу и то: 15.980 капсула Трамадола и 400 капсула Тродона, произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, па су самим тим наводи браниоца окривљеног да је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Durima Hiseni је у преосталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљеног у преосталом делу захтева наводи да не постоје битне чињенице из којих се може утврдити да је кривично дело извршено у саизвршилаштву и са директним умишљајем, да не постоје докази на основу којих се може утврдити кривична одговорност окривљеног, на који начин се оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд, у овом делу, захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног Durima Hiseni као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у образложењу захтева уопште не указује у чему се конкретно састоји битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев браниоца окривљеног нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона наведене у изреци пресуде на које се неосновано указује захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одбио као неосноване захтеве за заштиту законитости браниоца окривљеног Durima Hiseni – адвоката Милана Зиндовића и браниоца окривљеног Albana Fazljiu – адвоката Владимира Туричића, док је захтев браниоца окривљеног Durima Hiseni – адвоката Милана Зиндовића, у преосталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП одбацио.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић